

130414 Tredje söndagen i påsktiden Moni Höglund

Den gode herden

Jag har sett den flera gånger, söndagsskolbilden, kortet med Jesus och lammet, ja det fanns flera lamm med på bilden, ett av dem bar han runt sina axlar. Det såg ut att ligga så skönt där. De andra lammen och fåren gick lugnt och tryggt omkring honom, runt Jesu huvud fanns en gloria. Allt var så fridfullt. Jag tänkte alltid: vilken idyll, Jesus hade det verkligen mysigt där, han fick vara med fåren, allt var så tryggt, inga faror, fåren gick lugnt bredvid honom. En av de allra första bilderna på Jesus som man hittat nedklottrad i katakomberna i Rom är just en bild föreställande en herde med ett får över axlarna

En dag fick jag ett eget lamm, en liten lammunge som tackan inte ville ta till sig. Jag fick föda upp lammet med nappflaska, men så lugnt var det inte, visserligen följde lammet mig vart jag än gick, det kände igen min röst när jag ropade på det. Men det var jobb med att ge mat hela tiden och jobb därför att lammet inte alltid var så lydig. Det var inte alltid den idyll som jag hade sett på bilden med Jesus och fåren.

Vad ska man säga om dagens tema som inte har blivit sagt förut? Ja det kanske inte finns så mycket men å andra sidan så tål det kanske att upprepas. För om vi får fundera lite så har den här texten något att säga just idag, just den här tiden i ditt och mitt liv.

Vad gör det med oss att läsa om Jesus som den gode herden? På vilket sätt är han den gode herden i ditt och mitt liv? Kan vi jämföra Jesus med dagens coacher som det talas så mycket om idag? Inte fullt ut, vill jag direkt säga men coachens första uppgift är att bygga förtroende och att lyssna, sen att gå med för att hjälpa ta fram det som finns inom varje människa, hjälpa till att se var de gröna ängarna finns. Jesus går ännu längre, han ger sitt liv för att fåren ska få det bästa, han har ett ansvar livet ut.

Vad är det som gör att Jesus kan säga att han är den ”gode” herden? Egentligen betyder ordet som är översatt med god ”vacker” och jag tror inte att det har att göra med Jesu utseende utan snarare idealisk, felfri. En sann och god herde såg till fårens bästa. Herdens uppgift om man ser utifrån bibeln var att föda, leda, vårda, beskydda, hjälpa de svaga, vakta.

Herden var inte ute efter att klara sig helskinnad själv, utan den gode herden såg alltid till fårens bästa, om det så behövdes för att rädda fåren så skulle herden ge sitt liv för fåren, av fri vilja. Herden måste vara stark, osjälvisk och hängiven för att kunna betraktas som idealisk för sin uppgift.

Ske din vilja, bad Jesus till sin Far. Vi har också påskens budskap färskt i minnet när han led, dog och uppstod. Jesus var stark, kanske inte på det sätt som vi tänker på när vi talar om styrka, men *”han blev pinad för våra brott, sargad för våra synder, han tuktades för att vi skulle helas, hans sår gav oss bot”* – tala om styrka! Gör det något med ditt och mitt liv när vi hör orden om Herden som gav sitt liv för vår skull?

Herden lever i en innerlig, nära gemenskap med fåren. *”Jag känner mina får”* säger Jesus. När jag läser det så kan jag fyllas av både glädje och förskräckelse. Vad skönt att någon känner mig, vet hur jag är, vill

ha med mig att göra. Samtidigt så är det så att om han känner mig så vet han allt och ser allt, även sånt som jag helst vill gömma. Men han känner oss också för att han själv har gått på den här jorden och vet vad det är att vara människa.

”Och de känner mig”, här hör jag orden tillit, ömsesidighet, ett ömsesidigt kännande, dubbelriktad kommunikation. Jesus till och med jämför hans och fårens kännande med Fadern och Sonen hur de känner varandra, inte bara en kunskap utan en livsgemenskap. När Jesus säger att hans får känner honom så verkar det som han förutsätter att de vet vem han är och känner igen hans röst.

Konkurrensen om våra öron är stor i dessa dagar. I vår mediatäta värld behöver vi stanna upp ibland för att lyssna in Herdens röst, lära oss att känna igen den. Det finns många röster som vill leda oss igenom livet, ge goda råd, tala om vad vi behöver för att livet ska bli så bra som möjligt. Hur lär vi oss att höra Jesu röst, bibeln, bönen, DHA, tala med varandra?

I torsdags när jag cyklade till kyrkan, hade jag det här bibelordet i huvudet och funderade på alla röster och val jag har hela dagarna i ända. När jag kom och cyklade blev det rött, det var bara jag som stannade, kände mig lite dum, när andra gick och cyklade mot rött, dum att jag stod kvar och väntade på det gröna ljuset. I mitt huvud for tankarna ”Cykla, det är inte så farligt, det har du ju gjort förut” och ” stå still här och vänta in det gröna, det finns en anledning till att det är rött”. Det var ett litet val men sådana här ställs vi dagligen inför. Vem följer vi? Vid ett annat trafikljus kom en pappa med sin lilla tjej, hon cyklade på sin egna lilla cykel. Jag hörde pappan säga ”Nu är det rött, här måste man stanna och vänta tills det blir grönt innan man får åka”, en herde som hjälpte sitt lilla lamm. Han stoppade inte henne av elakhet utan av omsorg för att det annars hade kunnat gå riktigt illa om hon körde mot rött. Fåren litar på herden, de lever så nära att det inte finns någon rädsla för honom, de vet att han vill deras bästa. *”Jesu lilla lamm jag är, hjälp mig klara upp det här”*.

Jesus som herde som hjälper, vårdar, skyddar och ger sitt liv, det är en ganska behaglig bild, men att han ska leda – får jag inte själv bestämma? Vad gör det med vårt liv att vara känd och känna en herde som vill leda mig?

När Jesus sänder ut sina lärjungar säger han att han sänder dem som får in bland ulvar, det lär ju inte så mysigt för dem. Vargen var det djur som var farligaste för fåren. Paulus varnar de äldste i Efesus för rovgiriga vargar som ska komma in i församlingen för att skingra dem. Det finns sådant som vill dra oss bort från herden. Jag skulle kunna räkna upp massor med saker som kan få mig bort från herden, själviskhet, pengar, stolthet, makt, tankar, saker eller människor som vill förstöra Guds församling och splittra den.

Tror vi att Gud vill vara vår Herde mitt i vår vardag. Tänker vi att det finns tröst och stöd i livet här och nu i orden om att Herren är vår Herde? Stärker Herdebilden vår tro på att Gud står på vår sida när han sänder oss ut i den här världen med budskapet om honom, vårdar, beskyddar och ger tröst till den som behöver det av dem vi möter i vår vardag. Är vi beredda att låta herden leda även om det ibland blir en väg som inte alltid är bekväm?

Mitt i livet med alla dess faror säger Jesus *”Jag känner dig och du känner mig, jag är den gode herden som ger mitt liv för fåren”*.

Känner jag honom så väl så att jag kan vara som honom, visa på honom när jag själv får ansvar för att föda upp ett lamm, ansvar att vara ledare för andra människor runt omkring mig. Barn, tonåringar, vuxna... Livet är inte alltid en idyll som på bilden från söndagsskolan. Men en sak är säker, han bär när du inte orkar gå, han finns vid din sida så du faktiskt kan vara trygg när du möter olika saker i livet. Han känner dig med allt vad du är.

”Jesu lilla lamm jag är, på sin axel han mig bär...”

Psalm 23.

En psalm av David.

Herren är min herde,
ingenting skall fattas mig.

[2] Han för mig i vall på gröna ängar,
han låter mig vila vid lugna vatten.

[3] Han ger mig ny kraft
och leder mig på rätta vägar,
sitt namn till ära.

[4] Inte ens i den mörkaste dal
fruktar jag något ont,
ty du är med mig,

din käpp och din stav gör mig trygg.

[5] Du dukar ett bord för mig
i mina fienders åsyn,

du smörjer mitt huvud med olja
och fyller min bägare till brädden.

[6] Din godhet och nåd skall följa mig
varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
så länge jag lever.